Ανακοίνωση της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Αν κάτι δεν λείπει από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πέρα από τις αντιφάσεις της, είναι οι συμβολισμοί. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός που κατέθεσε λουλούδια τιμής στο μνημείο Πεσόντων της Καισαριανής, δυο βδομάδες μετά προτείνει ως Πρόεδρο της Δημοκρατίας τον «εξαιρετικό» Προκόπη Παυλόπουλο. Αναλύσεις επί αναλύσεων μπορούν να γίνουν για την εκτίμηση αυτής της κίνησης, οι επικοινωνιολόγοι σκίζουν τα κιτάπια τους.

Στο πρόσωπο του Προκόπη Παυλόπουλου δεν βλέπουμε μόνο ένα δεξιό, δεν βλέπουμε μόνο έναν άνθρωπο που ψήφισε μνημόνιο, βλέπουμε κάτι πολύ πιο συμβολικό. Βλέπουμε τον Υπουργό Εσωτερικών την περίοδο του Δεκέμβρη του ’08. Βλέπουμε το πρώτο βιολί και τον πρώτο ηθικό αυτουργό της αντιλαϊκής πολιτικής, που δεν διστάζει να δολοφονήσει. Βλέπουμε το πρώτο βιολί στην τεράστια καταστολή που ακολούθησε τον Δεκέμβρη του ’08 ενάντια στη νεολαία.

Ήμασταν εκεί. **Μαζί με την νεολαία που σύσσωμα βγήκε στους δρόμους με πολύμορφες δράσεις και κινητοποιήσεις για την δολοφονία του Γρηγορόπουλου.** Μαζί με την νεολαία που ενστικτωδώς βίωνε την έλευση της τεράστιας και ιστορικής καπιταλιστικής κρίσης και ξεσηκώθηκε ενάντια σε αυτή. Προσπαθήσαμε να εμπνεύσουμε και να εμπνευστούμε από την νεολαία της κρίσης, φωνάζοντας «Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων».

Και να που ζωτικό κομμάτι της Κυβέρνησης των Δολοφόνων αναγνωρίζεται από μια «αριστερή» δύναμη, και τοποθετείται στην συμβολική θέση του Προέδρου της Δημοκρατίας. Σαν πρώτο αντανακλαστικό όπως **σύσσωμη η νεολαία αισθανόμαστε θιγμένοι.** Επειδή όμως τα συναισθήματα δεν είναι οδηγός για ψύχραιμες αναλύσεις και εκτιμήσεις, προσπαθούμε να δούμε πέρα από αυτά.

Δείχνει ξεκάθαρα την εσωτερική εθνική συναίνεση που απαιτείται, για να ακολουθήσει **ο συμβιβασμός με την ΕΕ, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ. Όσα επικοινωνιακά τρικ και να χρησιμοποιήσουν, ξέρουμε ότι ένας νέος ιστορικός συμβιβασμός** είναι στα χαρτιά. Η

κίνηση Τσίπρα να τοποθετήσει τον Προκόπη Παυλόπουλο ως Πρόεδρο της Δημοκρατίας, **κλείνει το μάτι σε πιο «προοδευτικά» κομμάτια του ευρωπαϊκού κατεστημένου, όπως ο Γιούνκερ. Ένα νέο μνημόνιο με νέο όνομα, χαράσσεται.**

Ο ΣΥΡΙΖΑ ως κύριο προεκλογικό σύνθημα είχε την λέξη «Ελπίδα». Ξέρουμε όμως ότι η ελπίδα δεν είναι τίποτα άλλο από τον μανδύα για να κρύψει την ήττα. Γιατί αυτή την αριστερά εκφράζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Την αριστερά της ήττας, της συνθηκολόγησης, της εθνικής συναίνεσης. Την αριστερά της Βάρκιζας, της αριστερά του «Δημοκρατία ή Τανκς», την αριστερά του βρώμικου ’89.

Και επειδή στην προσπάθεια του να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα ο Αλέξης Τσίπρας στην τοποθέτηση του για την επιλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας είπε:

«Η Αριστερά δεν υπήρξε ποτέ αλαζονική και δεν διεκδικούσε τα αξιώματα για τον εαυτό της»

Η πραγματική ελπίδα κύριε Τσίπρα, βρίσκεται στην αλαζονεία της αριστεράς να ονειρεύεται ένα κόσμο στο μπόι των ονείρων της.

Αυτή την αριστερά προσπαθούμε να εκφράσουμε, την ασυμβίβαστη, την αντικαπιταλιστική προσπαθώντας να χτίσουμε μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, την κοινωνία της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Γραφείο Τύπου της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση